

fer. Sådan er det nok, men ikke desto mindre tror jeg, at mange har været enige om i aften, at vi kan risikere, at vi får en uvilje og en manglende solidaritet over for velfærdssamfundet, hvis det her går for vidt.

Jeg vil også gerne tilsige hr. Frank Aaen – jeg ved ikke, om han er her stadig væk, men ellers så kan nogen hilse ham og sige det – at CD meget gerne deltager i debatten om velfærdssamfundet i forhold til borgerne.

Jeg oplever som hr. Frank Aaen en gang imellem en mild undren, når der er visse politikere, der rejser rundt og fortæller, at vi er så raske til at bevilge sociale tilskud til hinanden alle sammen, når man tænker på, med hvilken smålighed og nidkærlighed offentlige myndigheder – fordi de er forpligtet til det, bevar mig vel – modregner og regulerer og kommer efter folk for små bitte beløb. Fru Pernille Sams havde i aften et glimrende eksempel på en lille ferie-godtgørelse, og der skal jo ingenting til, førend man griber ind.

Når socialministeren kan fortælle, at over halvdelen af tiden for sagsbehandlerne i socialforvaltningen bliver brugt til kontrol og indberetninger i stedet for at give folk hjælp, et godt råd, service og en hjælp videre på vej, så er det altså det, man bruger tiden til. Og det synes jeg som statsministeren – og jeg vil gerne takke for statsministerens bemærkninger om det – fortjener en overvejelse. For det, der er behov for, er mindre emsighed og større velfærd.

Hvad er det egentlig, vi bruger ressourcerne til? Af og til er vi ikke i stand til at yde den service, vi gerne ville. Vi tager ikke det alvorlige alvorligt nok, når der virkelig er behov. Til gengæld sidder vi så og modregner 20 kr. der eller 9 kr. her. Tør vi lukke det ene øje en gang imellem og sige: Ja, det kan godt være, at du har fået 20 kr. for meget eller for lidt, det kan også være, at du får 100 kr. for lidt denne måned, men det kan være, at du får 200 kr. for meget næste måned, and so what?

Jeg synes, debatten har vist, at der er gode takter i det. Jeg glæder mig til at se – forhåbentlig – at dagsordenen bliver vedtaget i morgen. Og jeg kan i hvert fald sige, jeg fornemmer klart en interesse fra Folketingets partier både i forhold til borgerne og i forhold til erhvervslivet i at komme videre. Så, tak for i aften.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om det dagsordensforslag, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, fru Mimi Jakobsen, m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 213: Forslag til lov om ændring af lov om forældremyndighed og samvær. (Afskaffelse af revselsesretten).

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 2/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Formålet med det lovforslag, som SF har fremsat, er at ændre lov om forældremyndighed og samvær, så det forbydes forældre at anvende fysisk afstraffelse af deres børn. Ændringen indebærer, at vold mod børn skal straffes på samme måde som andre former for vold, selv om volden begås af barnets forældre.

Jeg har tidligere ved flere lejligheder givet udtryk for, at jeg er positivt stemt over for en afskaffelse af den såkaldte revselsesret. Jeg mener nemlig, at tiden er inde til at fastslå i lovgivning, at forældres vold mod egne børn skal sidestilles med andre former for vold.

Ved den foreslåede lovændring tilkendegives det, at forældre ikke må bruge vold over for deres børn, lige så lidt som f.eks. skolelærere må bruge vold over for eleverne i folkeskolen.

I dag er det sådan, at forældres fysiske afstraffelse af deres børn kan straffes efter bestemmelserne om vold i straffeloven. I domstolspraksis accepteres dog formentlig et meget begrænset område, hvor forældre kan anvende legemlig afstraffelse af et barn, uden at det er strafbart. Den nærmere afgrænsning af et sådant straffrit område afhænger af en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. I denne vurdering indgår navnlig barnets alder og udvikling, årsagerne til legemskrænkelser og karakteren og omfanget af forældrenes voldelige adfærd.